بې وخته تقاضې

اکمل اعلام

بې وخته تقاضې

اکمل اعلام

۱۴۰۱

Bey Wakhta Taqazey

Pashto Poetry

ماښامونه مې اوږده لکه کلونه
او کلونه مې کوتاه لکه ماښام

Ketabton.com

ISBN 978-9936-1-0629-1

Akmal Elam

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وخته تقاضې

اکمل اعلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د دې کتاب ټول حقوق د ليکوال سره خوندي دي -

ISBN 978-9936-1-0629-1

9 789936 106291

بې وخته تقاضې

د شعرونو مجموعه

شاعر: **اکمل اعلام**

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړنې

د کتاب نوم	:	بې وخته تقاضې
شاعر	:	اکمل اعلام
د پښتۍ مفکوره	:	عبدالوهاب اعلام
د پښتۍ انځور	:	مهدي مسچي
ډیزاین	:	اکمل اعلام
چاپ وار	:	لومړی
د نشر کال	:	۱۴۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وخته تقاضې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اهدا

کــه مې ځـــان تـــه هم لیکلي یا وییلي
په همه معنی اعلام دی چې اهدا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرلیک

چې له ژونده زه څه غواړم او ژوند ما ځيني څه غواړي. د مغرب د بې مِهریو نه نیولی د ډلي تر محبته، د کابل تر افراطیته او د فارس تر اصالته. ښه ستړی ښه ستومانه. خو لا پوه نه یم چې له ژونده زه څه غواړم او ژوند ما ځيني څه غواړي. د ژوند ټولې تقاضې مې په سر سترګو، خو دا ځيني یې کمال کړي. یا له وخته دومره وړاندې چې سویې نه مې بالا وي او یا دومره معطل شي چې که وشي خوند یې نه وي. زه هم ډیر پرې نه پوهیږم، نه پر ما پوره پوهیږي چې له ژونده زه څه غواړم او ژوند ما ځيني څه غواړي.

د هندسې او کمپیوټر نه لرې، د روزګار د سرخوږي نه څنګ ته او د جانان د خیالونو نه پټ چې کله زه له ځانه سره کینم. بس یو زه یو مې نوټونه. نه په ژبه بند و واز یم نه حساب د کلماتو. بس چې څه مې په زړګي وي، هغه وایم هغه لیکم. که له ځان سره مې جنګ وي، که جهان سره مې جنګ وي، که خفه یم له جانانه، که له ژونده یم ستومانه. بس یو زه یو مې نوټونه. چې په ذهن کې مې هر څه راځي، پریږدم یې چې راشي. کله له ځانه سره مشوره کوم چې ویې لیکم که نه او کله بیا اصلاً مشوره نه کوم. د ځان هم نه منم. چې څه راځي هغه لیکم. دا لیکل آخر دومره شو چې یوه مجموعه ګۍ ترې جوړه شوه.

د عمر بې وخته تقاضې د ژوند یوه برخه ده. ځیني یې جبران ناپزیرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقاضې وي خو تيښته ځيني نه کيږي. کله يې منم، کله ورسره لاس او ګريوان يم. د دې منلو او جنجالونو نتيجه دغه وړه مجموعه ده چې د درنو لوستونکو خدمت ته اهدا ده. هره اصلاح او نقد مو په سر سترګو.

په درنښت

اکمل اعلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت

عبدالوهاب اعلام
۱۷ جولایي ۲۰۲۲

له ژونده یو څه غوښتل هغه که په اندازه وي او یا هم له وخته مخکې او وروسته غوختنی وي، کله کله یو لوی نعمت شي. هو نعمت. د ډېر څه غوښتنه د چا خودغرضه انا نه، بلکې روح دی او همدا غوښتنه د خواهش له لارې مونږ او تاسی سره اړیکه پیدا کوي. یوه برخه یې چې ولې مونږ هیڅکله په بشپړ ډول مطمین نه یو دا ده چې روح د لا زیاتو لپاره په طبیعي لټون کې دی. له همدې امله غوښتنې او هیلې تل په زړه پورې تړل کیږي. هو: مګر وخت د عمر د ډېریدو په صورت کی یو څه چټک معلومیږی که څه هم فیزیکي وخت یو حقیقت دی. خیالي وخت د وخت په اړه زمونږ درک دی او څرنګه چې انسان لوییږي، خیالي وخت ورته لا ګړندی ښکاري.

بل لوري ته د ناراحتۍ لټول یو ځه عجیب عمل دی، خو دا یوازینۍ محدوده ده چیرې چې دوامداره یا د پام وړ وده کیدی شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ دا مهال په داسې چاپيريال کې ژوند کوو چې د ډېرې خلکو هدف آرام لاسته راوړل دی. چې په حقيقت کې زمونږ يو لوی شمير، نه يواځې د هوسا ژوند هڅه کوي، بلکې د ناراحتۍ څخه د تيختې لپاره هلې ځلې هم کوي. مونږ په دوامداره توګه په دې کوښښ کې يو چې د خپلې هوساينې کچه وساتو يا يې لوړه کړو. په هرصورت، يو له سترو مهارتونو څخه چې يو څوک يې زده کولی شي د ناخوښۍ سره د آرامۍ وړتيا ده. اکمل داهنر لري.

د درد لاره مې پيدا کړه ور روان شوم
ور روان شومه سره د څو دردونو

درد مې وليدو احساس مې کړو په لاره
د درد نخښې مې جدا کړې له غمونو

څه خپل درد څه د يار درد څه د اغيار درد
څه د ملک و قام و نام په خروارونو

يو څه درد مې ځان ته نور لاره کې جوړ کړ
څه چې وو هغه مې زيات کړ په چندونو

سببونه مې د هر درد راپيدا کړل
او دردونه مې تړې جوړ کړل په چلونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هـــر درد دوا مې درد پــه شانتې درد کړه
پــه فکـــرونـــو پــه سوچـــونو په غمونـــو

یو درد زه شوم یو مې درد شو دواړه یو شو
دواړه یـــو پـــه نوو طـــرحـــو پـه رنګـــونـــو

لا تر دې چې درد اعـلام شو اعـلام درد شو
چې کـوم درد شو کوم اعـــلام شو د دردونو

همدارنګه درد هم یو ځه عجایب زان کی نغښتلي دي. درد هغه فرصت دی چې زمونږ په دید زمونږ د ژوند لارې ننګوي. کله چې شیان ښه پرمخ ځي، مونږ ته ژوند د منلو وړ ګرځي، مګر صدمه مونږ د ژوند څنډو ته رسوي، مونږ ته اجازه راکوي چې له یوې نوې افشا کوونکې زاویې څخه وروګورو او د ځان د خلاصولو لپاره یو حرکت غوره کړو. دا حرکت ممکن د نوي ملګري موندلو، د نوي کتاب لوستلو یا د یو څه لیکلو او یا هم د مختلفو کاروبارونو کې دخیلیدلو په څیر وي خو دا حرکت حتمي دی. ژوند لوړې او ژورې لري اما معیارونو او توقعاتو یې پیچیدګي یو څه رنه کړې ده. که چیرې هیڅ خراب یا سخت نه وي نو بیا به هیڅ ښه یا ساعت تیري نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند تعریف دهرچا د نظره فرق لري. اکمل خپل ژوند داسې انظوروي، که څه هم لږ د ژوند ناخوالو ته متوجه معلومیږي.

د پینځـــو ورځـــو ژونـدون پینځه ســـهاره
حوصـــله ورتـــه پینځـــه ورځې د شـــماره

د پینځـــو ګـــرمـــو غـــرمـــو پینځه تـاوونه
باقی یخ دیګـــر و شـــــام و شب قـــراره

د خنـــدا پینځه وختونه چې قضـــا شي
قضـــــایي ورته پینځه ســـلګۍ پـــه لاره

د شـاعـر دا مجـموعـه چې بې وخـته تـقاضې نـومـیږي، پـه هرشعرکې یې فکري ځواک، د فکر ښکلا، د ژوند لپاره یو مثبت احساس سره یو ځای یو ځانګړی تخییل او تخلیق موجود دی. د اکمل شاعري لفظي هم ده، چې د یوې ځانګړې پیښې څخه اخیستل شوی خو بل لوري ته استعاره هم لري، یعنی ډیری معناوې او ښې ورکې ښکاریږي.

که نور یې وستایم ځیني به فکر وکړي چې مشر ورور یې دی باید یې صفت وکړي. نو راځئ چې باقی قضاوت تاسې ته پریږدم. دا هم د هغه نوی کتاب او دا هم تاسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وخته تقاضې

ځـــه بې وختــه تقـاضې زمـــا د عمــر
د بـــازۍ وخـتـــونه ځـــار شـو لــه غربته

شـــيدايي پـــه طفـــوليت د زلـــف و چشم
او بـــاقي متنـفــــــر تــــــر عـــاقبتـه

پـــه شبـــاب کې د پيــــرۍ همـــه خـويونه
پـــه پيــرۍ کې مستـــي بې منـــاسبتــه

بې خـــوابي بې رغبتي ځـــوانه ځوانۍ کې
د دردونـــــو بـــار انبـــار بې مـــوقعـيتــه

کلـــه درد د مهــر و لطف و وصـــل و قـــدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلـــه درد د هر انـــــــدام بې مصلـــحتـــه

مـــو کچلـــه ریش سفیـــده په ځوانۍ کې
څـــــه پیـــري څـــه فقیـــري دراز مـــدته

نـه طفلي نـه جواني شـــوه نـه مستي شـــوه
لکــــــه پیــــر وم لـــــه اول لـــه اصالتـــه

په راستۍ چې اوس پیري شوه شباب راغی
بـې مـــودې سعیۍ تمثیل بې لـــه قـــدرته

چـــې هغـــه وم چې بـــوډا ومـــه بې وختـــه
او کـــــه دا یم ســـــردرګـــم لـــه اصلیته

څـــــه بې وختـــه تقـــاضې زمـــا د عمـــر
څــــه اعـــلام څـــه زنـــدګي بې شفـــافیته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلنشین

که سپین ویښتـان د زوال لار ده، دلنشیـن ولې وي
قــدر کــه کــرښې د جبین وي مــاه جبیــن ولې وي

زمـا او ستا شباب یو ځای تیر شـو نـو بس دی کنه
د وصل شپه کې به سپین پړکی ماسپښین ولې وي

چــې راپخیــږي راخــوږیــږي چــې دا ولــې ولــې
دا زمــا عشق بــه ظــالم وخت تـــه نـازنین ولې وي

ګـــونډې ځواني لـــه سره بیا راځي بیا نوی شـــومه
ګـــني د هجـــر فکـــر دومـــره آتشیـــن ولـــې وي

لکـــه چې تـــه مې همسفـــر یې دا دردونـه هم دي
چې همسفـــر تـــور وي سفر بـه مې رنګین ولې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا مــو د عمــر تقــاضا ده کــه بس ستړي بـه يو
پــه هــر رښتيا او پــه هر دروغ به مو يقين ولې وي

اعـــلام پــه زړه کې د هر چــا مقــام ټاکلی ساتي
نــو ستــا نفرت بـــه مې د مهر جــانشيــن ولې وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

واویلا

زمـــا ښـــار غضب غضب دی زمـــا کلـــی پـــه ژړا دی
زمـــا ټـــول شبـــاب پـــه قهـــر واویـــلا کـــې مبتلا دی

زمـــا دین ذره ذره هـــــره ذره یـــې ځـــو ذرې شـــوه
زمـــا ژبـــه کې سلـــګۍ دي نظـــم و نثر یې فنـــا دی

رنګ زمـــا د ستـــرګو لاړو کـــه دنیـــا شوه توره سپینه
ګلان تـــور بلبـــلان سپین شـــو طبیعت په واویـــلا دی

زمـــا درد زمـــا په زړه وي کـمـــوم یې زیـــاتـــوم یـــې
زمـــا اوښـــکې پـــه حساب دي تبسم مې نـــا اشنا دی

د بـــدن اعضـــا مې ټـــول خـــواره واره دي مسافـــر دي
څـــوک د هند څوک د عـــربو څوک د غرب نغمه سرا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ژونـــد او د وخت پيټی لــه اولـــه يــو څـه درونـد وو
کـور مې نشته اوس همـدا پيټی هـم درد دی هم دوا دی

د اعــــلام هره لحظه د هــر يــو رنګ خـــوازه يـادونـه
اوس که ښه دی که ښه نه دی کور همدا وطن همدا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سايه

زه سايه ستا د قامت شوم
ته لوړيږې ته اوږديږې
زه په تمه د رڼا يم
چې پيدا شي زه پيدا شم
ګونډې زه به هم لوړيږم
خو ګومان کوم چې شپه ده
دا رڼا د سپوږمۍ نه ده
او د ستورو په ځلا کې
جسم وي سايه يې نه وي
نو زما وجود درغل دی
خو پوهيږمه چې شته يم
دا چې نه ښکارم دا وخت دی
يو ساعت خو به سبا شي
او رڼا به راښکاره شي
زه به هم پکې ښکاره شم
خو که هر څومره ښکاره شم
زه سايه يم وجود نه يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

د درد لاره مـې پيــدا کــړه ور روان شــوم
ور روان شــومـــه ســره د څــو دردونــو

درد مې وليــدو احساس مې کــړو پـه لاره
د درد نخښې مې جـــدا کــړې لـــه غمونو

څـه خپل درد څـه د يار درد څـه د اغيار درد
څــه د ملک و قـــام و نـــام پـــه خــروارونــو

يو څـه درد مې ځان ته نور لاره کې جوړ کړ
څـه چې وو هغه مې زيات کـړ پـه چندونـو

سببـونـــه مې د هـــر درد راپيـــدا کـــړل
او دردونـــه مې تـــرې جـــوړ کړل په چلونو

د هـــر درد دوا مې درد پـــه شانتې درد کړه
پـــه فکـــرونـــو پـــه سوچـــونو پـــه غمونـــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو درد زه شوم يو مې درد شو دواړه يو شو
دواړه يـــو پـــه نوو طــرحـــو پــه رنګـــونـــو

لا تر دې چې درد اعـلام شو اعـلام درد شو
چې کـوم درد شو کوم اعـــلام شو د دردونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيست و روزګار

نـــاګـــزيـــره د الــفت
ګـــريــزانـــه لـه نفــرت
څـــه عجـب زيســـت و روزګـــار

نـــه پـــه تمـــه د دنيـــا
نـــه پـــه غم د آخــرت
څـــه عجـب زيســـت و روزګـــار

پـــه يـــوه خنــدا پخولا
او يـــو عمـــر نذاكـــت
څـــه عجـب زيســـت و روزګـــار

زه لـــه تا پـه شرمو پټ
او تـه مـــا تــه خجـالت
څـــه عجـب زيســـت و روزګـــار

يـــو زمـــا عقل و ذكىٰ
او بل ستـا قـد و قامت
څـــه عجـب زيســـت و روزګـــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستــا جفــا زمــا نصيب
زمــا مينه ستــا حاجت
څـــه عجـب زيســت و روزګــار

آمــوخته له درد او رنج
څه راحت او څه راحت
څـــه عجـب زيســت و روزګــار

زمـــا هــر کلام شفـــا
ستا هر ديد د جراحت
څـــه عجـب زيســت و روزګــار

زمـــا عمــر تـــه زوال
ستــا شباب تـر قيامت
څـــه عجـب زيســت و روزګــار

کلـــه درد بې لـه سببه
کلـــه هســې مســـرت
څـــه عجـب زيســت و روزګــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر يم چې پوهيږې
د اعـــلام پــه هر لغت
څـــه عجـب زيســت و روزګــار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارزنده

کــه مې درک و فهم و عقـل افتـاده وی
نــه بــه دا هسې زعـلان نــه افسـرده وی

انا الحق مجاز په دار, باطل به څه وی
کـه دې وس کې پس لـه مرګه اراده وی

زمــا بس بيګا سبـــا ، سبـــا بيګا شـــي
څـه بـه ښـه وی کـه لـږ عمر ارزنـده وی

کـه تـه نـه وی زه به څه وم ته به څه وې
کـه تـه نـه وی تـه بـه هم لــږ آسوده وی

غـــلامي مې بيهـــوده قبـولــه نـــه کړه
کــه ښکاره وی نـو يو څه به بيهوده وی

دا رښـا ده کــه پــرده زمــا پــه سترګـو
دا اعـــلام به داسې نه وی که پرده وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وخت سرعت

مـــابښـــامونـــه مې اوږده لکـــه کلــــونه
او کلــــــونه مې کــــوتــــاه لکــــه مابښــــام

لــــه مقامه راخطا پــــه څــــه شتاب شــوم
راخطا پـــه بل منــــزل پـــه بـــل مقـــام

زمـــا قـــدر خـــو دې بالكل په تا نـــه وي
ستـا پـه نـام هسې بې نام شومه بدنام

په اظهار مې څوک بنديز لګوی نه شي
زمـــــا زړه زمـــــا نظـــــر زمـــــا کـــلام

کلــــه غــاړه عبادت شي کلـــــه تيښـــــته
بنــــــدګي او دشمنــــــي دواړه اعــــــلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولا

مــوعظــه و نصـــایح دې تمـهیـــدي دي
زه مســـلم ابــن مســـلم ابــن مــولا یـم

ته فریب کې د قبضې ساز و تصویر یې
زه مــولا یـــم لـــه دې ټـــولـو نــه بالا یم

د غفـــلت تیـــاره یلـــدا نـــه هــم اوږده ده
لـــه قـــرونـــو منتظـــر ستـــا د سبـــا یـم

مشـــاکل او مصایب خـــو عـــارضـــي وي
چې پــه څــه مې رب رضــا وي زه رضـــا یم

تـــه هـــزار هجـر و نفـــاق و نفـــرت راوړه
زه بــه صـــدهـــزار پـــه تمــه د اشنـــا یم

پـــه اعـــــلام د نابلـــدو ګمـــان مکـــړه
زه مـــولا یم تـــا نـــه دوه ګوتې سیـــوا یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

څو خبرې مې په زړه دي
که يې نه وايم کړيږم
که يې وايم شيطاني ده
که يې پټ کړم خيانت دی
په خوښۍ خندلی نه شم
اوښکې پټې تويومه
ښه بې رنګه بې اوازه
بې مطلبه بې مرامه
بې ارزشه بې ثباته
شپې او ورځې دي تيريږي
نه ګفتار د خپلې خوښې
نه کردار د خپل شخصيته
نه مې ژوند په خپله خوښه
نه د مرګ تاريخ معلومه
هره ورځ د شپې په تمه
هره شپه آرزو د ورځې
خو نه شپه ښه ده نه ورځ ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې شپه شي او سبا شي
بس سـوچـونـه او فکـرونـه
خـو افسوس چې بـدتـريـږي
د اعـــلام هسې حـــالت چې
د ســوچ هم حـوصله نـه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفګان

په ځان باندې خفه یم په جانان باندې خفه یم
د قام و نام په حقر جاویدان باندې خفه یم

نه تا وینم نه ځان وینم نه حب شته نه وفا شته
په اوج د دې خفګان کې په خفګان باندې خفه یم

خو مرګ وي یو ځل راشي یو ځل تیر شي کیسه ختمه
لحظه لحظه د مرګ ظهر و کتمان باندې خفه یم

په خپل دین و مذهب و دود دستور مې تربیه کړې
ته لاړې اجنبي شوې ستا کفران باندې خفه یم

د ساز و رنګ حدود یوه نقطه کې خلاصه شو
په خپل هنر ادب نظم و الحان باندې خفه یم

همدومره به بالا وم چې راوغورځیدم درز شو
په شته ناتوانۍ او نشت توان باندې خفه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو وخت به بيا راجيګ شم بيا به جيګ شم نور به جيګ شم
اعـــلام کـــه پـــه نزول د خپـــل وجـــدان بـــاندې خفه يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرعوني

ستا د عشق هره خبره اکنوني ده
خو زما عقل و ذکیٰ افلاطوني ده

ته د رنج و درد له کیفه ناخبره
او زما هره لحظه دګرګوني ده

ستا جهان همه بازي لهو و لعب دی
زه ژوندی یم هره سا مې ميليوني ده

د دزدانو قاتلانو مینځ کې اوسم
نو چې پاک یمه ارواح مې بیروني ده

زما درد ته درمان ته نه یې پوهیږم
زما درد زما له درده بدوني ده

موسوي دعا ساتلی یم اعلامه
ګڼې درسته جامعه مې فرعوني ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې

وايي هــر څــه چې کــړې هغه به ريبې
زه ګلان کـــــرم زوزان ريبــم چــې ولې

زمــا درد د آسمــان سترګه لمده نه کــړه
خود به ستوري د آسمان ريبم چې ولې

کـه مې آه نـابـود ناچـار ناکامه نه کړې
زه به غوښې د خپل ځان ريبم چې ولې

د اغيــار په خــوله د يار له سره تير دی
ځمــه پوزه د خپـل خــان ريبم چې ولې

کــه په تخت زمــا بچې زمــا نيکـه مري
نــو زه تخت د ســـليمان ريبـم چې ولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولــس وژل میـــړانـــه بــولي خلکــه
ځــم شمشیر د قهـــرمان ریبم چې ولېی

ارمــانــونــه د اعـــلام زړه کې کـــرلي
څــه بــه وایم چې ارمــان ریبــم چې ولېی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دین او کفر

زه د رب خــــلاف راوتـــــی
ســـور کافــر یــم د انعـامو
د شیطــــان طــــالب علــم
او دشمــن د مـــومن نــامو

رب چې څـــه راپیــرزو کړي
زه په رب که پرې مشکور شم
دا وطن بـــــه ورانـــــومـــــه
کــه کافــر شم که مفرور شم

کــه کافــر یــم زه بـــه وایم
تـــاتـــه دا اجـــازه نشتـــــه
زه بـــه تـاتـه کافـــر وایـــم
ستـــا د پـــاره سجـده نشته

کــه پــه ښــه عمــل یې ګورم
پـــه والله مــــرګ یــې روا دی
کــه عمــل یې بــد بدتـــر وي
زمـــا ورور زمـــا مــــولا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه بــه حق نـه وایې چپ شه
یـا مې ظلـم تــه حــق وایــه
چې پــه مــا یې ایمان راوړ
نــو بیا څــه غواړي له خدایـه

زمــا علــم پــه کار نـــه دی
خپل بادار مې خپل آیین دی
چې هغــه راتــه څـــه وایي
بس هــم هغــه زمــا دیـن دی

د دنیـــا هـــر امـــر کفــر
یــو وژل د ثـــواب کـــار دی
یـــا مې وژنـــه یـــا دې وژنم
زمـــا ســر د جهله جـار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسه

نـــو بس دغسې کــیسه ده
چې یـې زور رابـانـدې بره
نــه پــه ګفت نــه پــه خبره
نــــه د قــــام نه د ټــبـــره
او پــه درد مې خــوشــالیږي

چې یو لرې شي لس راشي
د هغـــو نــــه ورسیــوا شي
او اختـــــه پــــه نـــاروا شي
نــه ختمیــږي نــه سمیږي

نصیحت پــرې اثــر نه کړي
غولـول چې هسې څـه کـړي
پــه شــوتلو کې واخـــه کړي
د امیــــر پـــــه نـــوم یـادیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمـــاز پــه خوله باور کړي
د ريبـــاره لـــرې سر كـــړي
خپلو ورونــو سره شر كـــړي
خـــو دنيـــا ته نه ښـكاريږي

تــول كافـــر ګـــڼي د مخې
خپل مذهب د خپلې خوښې
څه عقدې يې زړه كې خښې
د شيـــطانه جـــوړ ډاريـــږي

زه بــه څــه وايم چې څــه يم
د همــدوی د كـــور كالـــه يم
كــه هر څومره ترينـه ښه يم
اعـــلام دوی سره يـــاديـــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلون

بــد مې مه بوله يو وخت خـو ګـوره ښه وم
لــه يــوې ادا دې ســـل ځــل تــاويــدلــم
پــه خنـــدا دې غــوړيــدل د زړه ګلـــونـــه
پـــه خبــرو بـــه دې روح روان تـــازه شـــو
د ديـــدار د انتظـــار دردونـــه هـــای هـــای
د ديـــدار دردونـــه دې نـــه پسې زيـات وو
شب و روز زيست و روزګار راځينې پاتې
بس يـــو تـــه يـــو ستـا يـــادونـــه يو دردونه
زمـــا ژوند زمـــا حيـــات د حيـــات هيلـــه
همـــه تـــه وې همـــه تـــه وې همـــه تـــه وې
اوس روزګار يـــو څه کارونه را په سر کړل
لـــز مې فکـــر د وسعت پـــه لـــور روان شو
په وسعت کې ځـای زياتيزي پام دې اوسه
ستـــا مقـــام په خپل مقـــام دی بدل نه دی
زه اوس هم هغه اعـــلام هغه اعـــلام يـــم
خـــو د ژونـــد د تقـــاضـــو جـــواب لازم دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه که ته

په لعن و سب دې که رابولم په فدا که په ځار
یا بن الغریبه نه خپلیږې نه سمیږې نه یار

ته سراپا زما په ذهن و فؤاد لهو و لعب
زه همه دم د بل سهر د بل سبا انتظار

دې اعتدال دې تحمل مې لا حدود منلي
له حده پار د زرګر سل د آهنګر یو ګوزار

د اسمان سر شه یو ویښته سره دې نه سموم
زه مستقل ستا په سر سر، د سر په سر دې بادار

د ژوندانه له تاب و خمه بنه ستومانه ومه
ستا سیاست نوي غمونه نوی خم نوې لار

اعلام په یو دوه کې حیران له تصامیمو وتی
چې څوک مومن دي څوک مسلم څوک خوارج څوک کفار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناچاري

چې دې نوم اخستی نـه شم
د غمـاز د تـــرس و وهمــــه
هسې نـــه چـــې دا اواز مې
یـا ستا مینه پـه کاهش کړي
یــا زمــا عمــر را کــم کــړي
خو په زړه کې راته ګران يې
محتــــرم يــې معظــــم يـــې
ستــا سـوچه مینه چې ګورم
هــــــره ورځ درمییــــنیــــږم
ستــا خـلوص او شجاعت ته
زه همــه ســـلام ســــلام يم
خـــو ډاريـــږمــه ځنـــګل کې
نــه ښــکاري نــه مسلح يـم
زړه مې غــواړي خـو ناچاره
چې دې نـوم اخستی نه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فطرت

زمـــا زړه خـــو داسې نـــه وو چـــا بـــدل کــــړ
آمـــــوختــــــه یې د دنیــــا پــــه چـــل و ول کــــړ

مـــا خـــو سپینـــې اوریـــدې سپینـــې ویيـــلې
په دې سپینو مې تک سپین دا تور اور بل کړ

د فطـــري حـــواســـو مخې تـــــه مې نـــه شې
کفـــر نه شـــو کــــه مې ستـــا حسن اول کـــړ

د غمــــازو منـــدې تـــرړې دومـــــره تیــــزې
چې زمــــا غریب مـــزل یې پکې شـــل کــــړ

زه د خپـــل فکـــر صـــاحب د خپـــلې خـوښې
تـــا زمـــا پـــه خپلـــه خـــوښه جوړ غوبل کـړ

کـــه خنـــدا تـــه مې پریـــزدې غمـــونه یوســـه
ســــتا غمــــونـــو رانیـــزدې زمـــا اجل کـــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اعـــلام نـــور تش په نـــوم وصل ثقيـل دی
ژونـــد فـــراق زمـــا د همـــه عمـر مل کـــړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

آئينه

د آيين مخ ته ولاړ او ځان ته ګورم
که مې ځان ته لږ خپل ځان ته ګوندې پام شي

که ښکاره راته د ځو کلونو درد شي
که يې ووينم او زجر مې تمام شي

عکس د مينې د احساس عکس د ريښتياو
لا اقل که يې معلوم قد و اندام شي

که مې سترګو کې تصوير د يار ښکاره شي
که ښکاره شي او ښکاره راته مدام شي

په جبين د عمر کرښې که تقدير وي
تريو تندی ګوندې سبب د ښه مقام شي

لږ د رنج و غم دا شکل که ښکاره شي
که ښايسته وي چې مې زړه ورسره رام شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آیینــــه هـــــم څـــه ډیـــر خـــوشـــالـــه نـــه یـــم
تک سپین پړک وي، تک تور تم شي چې اعلام شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابتسام

ابتســـام دې جــو ابــري شمس پرده پوشه
نـــور جــاري سرور طاري ستــا لــه آغوشه

روی بـــرتـــر چشـــم احمـــر ادا قـــاتـــلـــه
حـــلاوت د صوت رســـا تـــر هـــره ګـــوشه

غير مطلوبه غير مرغوب خو ګوره پروت دی
د محبـــو قتـــل عـــــام دا ستـــا لــه دوشــه

لــه حيــاته مې دا ځــو کالــه درکـــم کـــړه
د وصـــال زمـــان خـــالي لـــه عقل و هوشه

د حب بيع و ربـــا تـــول تـــا تـــه حـلال دي
يـــا نصيب يـــا زمـــا حبـــه پـــرفـــروشه

يـــا بـــه تـــه يې يـــا بـــه دين و عقـــل و علـم
زه صايم ستـــا د ښـــکلا د خـــور و نوشـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعــــلام عمدي غفلت خــو ښــه يې اوري
ستـا د حسن داد فــريــاد صدا خــاموشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درد داستان

زمـــا دغـــومـــره زامـــن وو
یــو ډاکتــر یـــو انجنیــر شو
یـــو مـــولا یـــو نظـــامي شـــو
یــو تجـــار شـــو پیسه دار شو
یــو مشیــر شـــو د خـــواصـــو
یــو کاسب شو عـام سړی شو
یـــو خـــارج کې مســـافر شو
یـــو لـــز وران بې تـــربیـــه شو

زه د ټـــولـــو اب و جـــد وم
زه د ټـــولـــو د ســـر سیـــوری
ماتـــه ټـول یو شانتې ګران وو
زه پـــه ټولـو بانـــدې ګـــران وم

د پسخـــو د ختـــو کـــور وو
یـــو زړه غـــونـــدې راډیـــو وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د درملـــو يـــو څـــو بـــوټـــي
يـــو، يـــو ډزی چـــره ايـــز وو

غـــريبـــي نـــــه وه کافـــي وو
د هغـــــه وخت تقـــاضـــا وه
يـــو دوکان وو يـــوه ځـــا وه
پـــه خطـــونـــو رابطـــې وې

زه رالـــوی پـــه ســـوچه غوړو
ښـــه تنـــدرستـــه لـــه ازلـــه
زړه مې فيـــل ځيـــني کلان وو
او د دغـــو ټـــولـــو کـــور وو
ټـــول قـــــانع پـــه خپله برخـــه
ټول مشغول په خپل روزګار وو
خـــوشـــــالـي وه قنـــــاعت وو
د دې ټـــــولـــــــو محـــبت وو
نو د دې په ځاې چې زوړ شم
ورځ تـــــر بـــــلې ځـــوانيدلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همـــه و کـــور ودان شـــو
د هـــمـــــه و اولادونــــــه
د همـــه و خپـــــل کـــورونـه
د همـــه و زنـــدګـــي شـــوه
هـــر اولاد د بـــل نـــه ښـــکلی
هـــره پیغلـــه د ســر تـــاج وو
هـــر مـــاشـــوم لـــکه ملک وو
هـــر یـــو ځـــوان مې برکت وو
ژونـــد مـــې هسې تیـــریدلـــو
ګـــویا زه چې جـــاویـــدان یم

چـــې د چـــا د بـــد نظـــره
د شیطان مې کور ته پام شو
پـــه کلاره پـــه تـــدبیـــر یـــې
څـــه کـیسې فلسفې جـــوړې
د بـــدلـــون د نـــامـــه لانـــدې
ګمـــراهۍ تـــه شـــروع وکـړه
دې تمـــامـــو تـــه واعظ شـو
بیـــل بیـــل وعظ بیـــل بیـــل علـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حــرص و وعــد د مقــامــاتو
د فلـــوســو د امـــوالـــو
د قـــوت طـــاقت د حکــم
د رواو نـــــــــــــاروا و

ده د ټــولــو زړه سیـــاه کــړ
د خپـــل حـــالــه د یــو بلــه
چا وییل چې ساینس مهم دی
چـــا وییـل ډاکټــر کافــر دی
چـــا فتــوې د قتــل ورکــړې
نــوم د کفــر و دهر خور شو
ټـولـو یـو بل ته عطـا کــړل
ښـــه اسمـــا د حیــوانــاتــو
یـــو پـــه بـل بې اعتـبـــاره
او یــو بـل تــه ســره غله شو
مـــاشـومانـو ســره کټ مټ
پـــل پـــه پـل د ابـــا کـیښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـــره ونښــــتـــــل د مخــــې
د يــــو بـــــل اهـــــانتـــــونـــه
او يـــو بـــل تـــه سپکې سپورې
يــو ويـــل چې زه سهـــي يــم
بـــل ويـــــل زه مسلمــــان يــم
يـــو ويـــل زه يـــم پـــه حقــه
بـــــل ويـــــل تــــه تــــاوانــي يې
سپکــــو سپـــورو نــــه ورپـــورته
وار گــــوزار پکې شـــروع شــو
بـــدبيني شـــوه دشمني شـــوه
ســره دغــومــــره پـــردي شـــو
چې قتــــال يې هم شـــروع کړ

دې حـــالت تـــــه دې ډرامې ته
دوه کســــــان پــه تمـــاشــــه وو
يـــو خـــو زه چې مې اولاد وو
پـــه ســـرو ستـــرگـــو مې ژړلې
پـــه ارمــــان او پــــه رغبت چې
هغــه زوړ وخت بـــه رايـــاد شــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـل شیـطان یې تمـــاشبین وو
پــه خنـــــدا پـــه مسخـــرو وو
کلـــــه یـــو تـــه پســـه پســـه
کلـــــه بـــل پـــه بـــل هلاکـــه
کلـــــه مـــرګ پـــه نوم د مینې
کلـــــه دین کلـــــه دنیـــــا وه

خو زه خپل ځان کې مشغول وم
دا بچـــي خـــو ټـــول زمـــا وو
د قـــاتـــل مقتـــول مــې دواړه
خپلـــــه وینـــه خپل وجـــود وو
ژړاګانـــــو بـــانـــدې ستـــړې
د دنـــیـــــا نصـــیحتــــونـــــه
خـــو شیطـــان مـــا نه تکړه وو
زمـــا علـــــم کلام هیــــښ وو
هغـــه تیـــرې خوشـــالۍ مې
داستـــانونـــه او قصــې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پــه کــومه ګـــونا داسې
د خپل ځـان پـه وینو رنګ شوم

آيــا بيــا بـــه داســې وشـــي
چې مې هغـه کــور هغـه شـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجنون نسل

سپين ګفتار او سپين جبين سره جوړ نه شو
نــو کــه زيستم يــا دروغګــو يــا رو سيــا يم

هــر يــو لـــفظ تـــه مې ســوونـــه انتقـــاده
چې مجنـــون يم کــــه سويـــه کې لـز بالا يم

د وجـــدان د خجـــالـتـــــــه چـــې راوځـــم
يـــار تـــربـــور دوست و رفيق تـــه نـــا اشنا يم

تنهـــايی زمـــا عـــمـــدي انتخـــاب نـــه دی
چې د هـــــر دره جـــواب يم نـــو تنهـــا يـــــم

دا زمــــــا ارثي الــــم بـــه مـــــا ســـــره ځي
د مجنـــــون نســــــل اخـــــره بقـــايــــا يـــم

لــــه خفتنـــه تـــر سبـــا بيـــا تـــــر خفتنـــه
چې پـــه تـــا يـــم نـــو غمـــونه ســـراپـــا يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعــــلام د قلب و ذهن اختـــــلال يــــــم
هرجـــايي يــم هم اينجـا يــم هم آنجـا يـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترس

زمـــا تـــرس طبيعي نـــه دی
لـــــه ازلـــــه مـــدافـــع وم
چې د چا مې زړه کې ترس دی
هغـــه مـــا نـــه قـــوي نه دی
خـو وړوکی چې رالـــوی شوم
لـــه ابـــاو لـــه اجـــدادو
بس همـــدا راتـــه زوتيـــږي
چې ډاريـــږه ډار ضـــرور دی
ډار احتيـــاط دی ډار بقـــا ده
تـــه کـــه پـــايې پـــه ډار پـــايې
زه بـــا ګفتـــه بـــا ادبـــه
ټـــول مې ومنـــل ډارن شـــوم
کلـــه تـــرس د درد و مـــرګـــه
کلـــه ډار د غـــريبـــۍ نـــه
کلـــه حفـــظ د آب و رو شـــي
کلـــه کلـــه لـــه شيطـــانـــه
د دې ټـــولـــو يـــو خبـــره
اوس لـــه ډاره هـــم ډاريـــږم
دا لا څنګـــه زنـــدګي شـــوه
دا زه څنګـــه تربيـــه شـــوم
کـــه دا ترس مې فنـــا نـــه کـړو
نـــو اعـــلام پکـې فنـــا دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترس

یو ځــو لیــل و نهــاره خــو مې پریږده چې زه زه شم
مفیــد شم کــه مضر شم که مضر شم لا به ښه شم

تــاریک ارمـــان کاذبـــو رڼــاګانـــو کې درغــل دی
پیــدا بــه شــو تــه اشک چشم عشق زه بــه رانجه شم

خنــدا سلیقــوي اجتمـــاعي خـــو زه خستـــه یـــم
یو ځــو شیبې که اصل شمه اصل په خپــل زړه شم

حــوس په عشق کې ورک هلــه آغاز زما د عشق شو
عاشق یم چې په شپه د وصل ډوب په خوب ویده شم

د عمـــر درد پـــه یـــو لحظه دیـــدار ځنګـــه رغیــږي
هـــای درده بې غیرتـــه زه به ستـــا د کوم خواله شم

ښـــه ګـــورې ښـــه زما د فکـــر اوج بانـــدې پوهیږې
را جګ شـــه لږ راپاڅه چې دې خاک پـــا له زړه شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژونـــد په رنګـــينيو کې ساده اعـــــلام درغـل شو
تـه تـه شه چې زه زه شم چې خبر پـه زه او تـه شـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنهايي

هــر يــو فکــر پــه خپـل زړه تمام رويا په خپله خوښه
پکې ورک د حســن شــوق د فــراق درد د وصل نښــه
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالــه

چې تنهــا يــم زه بــاچـا يم زه قــاضي زه رعــايـا يــم
چې مې ځنګه ځان ته خوښه وي هم هغسې ځان ښايم
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالــه

نــه طعنې نــه پيغورونه نــه حساب غواړي نــه نـاز کړي
نــه مې کم بولي نــه زيات نــه اواز اوري نــه اواز کړي
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالــه

خپــل اَســرار را اخلــو زړو کلــه په زور کلــه پــه مينه
د وفـــا دود تـــه مـــايـل دور د اغـبـــارو د آيينـــه
چې دا زه پــه تنهــايۍ کــه تنهــايي په مـا خوشـالــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــا زړه چې ســره مــرو کــه سره پايو خپل جهان کې
کــه ورکـــيـــږو کـــه ډوبيـــږو په عيونــو د جانـــان کې
چې دا زه پـــه تنهـــايۍ کـــه تنهـــايي په ما خوشـالـه

غمــازان مــو تــول جهــان بې استثنــا حتى, لــه يــاره
لــه دوستــانــو ګـــريزان پـــه پټــه پټ لا لـــه ريبـــاره
چې دا زه پـــه تنهـــايۍ کـــه تنهـــايي په ما خوشـالـه

ستـــا ديـــدار د زړه قـــرار خـــو تنهايي بـــه ځنګه کيږي
له اعـــلامه تـــه سنګين خـــو تنهـــايي پـــه تـــا درنديږي
چې دا زه پـــه تنهـــايۍ کـــه تنهـــايي په ما خوشـالـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيڅکه

د خوبونو يوه پيڅکه د افکارو يوه څنډه
چې ستا ياد پکې ديره وو ما راغونډه کړله غونډه

څه دردونه راسره وو څه غمونو را په شا کړه
د مبهم منزل په لور مبهم سفر په وچه منډه

ور روان مخ په قبله د سرو کاپرو په خبره
محجب د چا په خوله د چا په فکر په بربنډه

که په کرښو د جبين وي نو ته هم راسره لاړ شه
ما بلا ډغرې وخوړې اشنا په خپله ټنډه

معصوميت په ما تمام خو چې دا ولې وژل کيږم
يا شهيد شم يا يتيم شمه يا بوره شم يا کونډه

د حيات عجب قانون د روزگار لا عجب ترتيب دی
د شباب نه تر پيرۍ پرش جهش له هره خنډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اعــلام د زړګي زور د عمـــر سختو بدو کم کړ
ګني تل ښــه استوار وم ستـا د ياد لـه ډکـه پنډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلمه

د دلـــبر د کلي ضیف رابـــرابـــر شــــو
زه حیـــران چې یې په څه پزیرایـي کړم

اول جــوړه میلمستیا کــړم د ګیلـــو نــه
کــــه قصـــه د رنج و غم د دارایي کـــړم

حسابي د خپلـــو تویو اوښکـــو ورکـــړم
نـهفتن یې چې لــه ځــایه هرجایي کـــړم

ورښــــکاره تقـــلـــبي خنـــدا د عــمـــر
کـــه صادق شمه دا کـــذب نهـــایي کـړم

د وصــــال د څــو شیبــو عجیب یــادونـــه
چې یې زه پـــه دا روزګار رهنمایي کـــړم

کلـــه وایم چې په چوپـــه یې رخصت کـړم
کلـــه وایمه چې جــــوړه رســــوایي کــــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـو اعـــلام يمه فطرت کې مې پښتو ده
د ميلمــه ســره فطـرتاً آشنــايي کـــړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا او تیاره

د پېنځــو ورځــو ژونـدون پېنځه ســهاره
حوصــلـه ورتــه پېنځــه ورځې د شــماره

د پېنځــو ګــرمــو غــرمـــو پېنځه تـاوونه
باقی یخ دیګـــر و شـــام و شب قـــراره

د خنـــدا پېنځه وختونه چې قضـــا شي
قضـــــایي ورته پېنځه ســلګۍ پـــه لاره

نـــه زه ته شوم نــه تــه زه لا اقــل یــو وار
ته به څه شې زه به څــه لــه خپلـــه واره

باقي شپه ده تــور تمـــونـه دي تیاره ده
د پېنځـــو غـرمــو یـــوه نــه ده تیـــاره

ته رڼا د لمر خوندي کــړه په مســکا کې
زه بـه تـاو د افتـاب پټ کــړم لـه غبـاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه زما زړګی رڼا کــړه پـــه تیــاره کې
زه به ګرم کړم ستا خیال د زړه په داره

کــه رڼا یې د اعـــلام د زړه قــرار وي
باقي تکــه توره تیښتــه لـــه دې حـــاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

رڼا او تیاره

چې په کاڼـي بـانـدې داسـې
وخت په وخت قطـرې د سختـو
راوریـــــږي او تیـــــریـــــږي
پـــــه کلاره پــــــه کلاره
نــه یې غـــږ وي نــه رنګــــونه
نـــه د چـــا ورتــه څـه پـام وي
خلک سیــخ ورنـــه تیـــریـږي
وایـــي کاڼــی بلا نـــه خــــوري
خـــو قطـــرې لـــږې سیـوا شي
کاڼــی رو رو ســـوری کیـــږي
آخــــــر لاره پـکـــــې وشــــي
بیـــا هم پـام د چـا ور نه شي
دا لا کاڼـــی دی چـې ټینـګ دی
کــه بشـــر زمـــا پـــه مثـل
پـــه دا شـــان ورتـــه کلـونـه
میاشتې تیرې کړي او سخت وي
نـــو یـا کاڼـــی بې قـــدرتـه
یـا اعـــلام د کاڼـي سخت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورک ځان

زمـــا عقــل څـــه یــو سِــر دی
کلـــــه سیــر کـــړي د ســــماو
کاینــــــــات ذره ذره کـــــــړي
د دنیـــــا و مـــا فیـــها نـــه
ذره هـــم تمنـــا نـــه کـــړي
په خپل ذات کې داسې غرق شـي
چې پخپـــلـه نـــه پـــوهیـــزي
چې زه څـــه زمـــا وجـود څـــه
بیـــا راپـــاڅیـــزي بیـــدار شـــي
پـــه ښـي اړخ وي یـا پـه چپ اړخ
د فنـــاو شمیـــر شـــروع کـــړي
کلـــه نـــام کلـــه مقـــام وي
کلـــه زور کلـــه دستـــور وي
کلـــه هیـلــــه د لا نــــورو
د ســـــریع غنـــیٰ او امـــن
دا بـــل اړخ یې بیـــا بـدل وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څـــه ګيــلې ګـــوزارې ځـــان نـه
څـــــه د خــپـــلــــو د پـــرديـــــو
د چـــا لــژ شـــان ښـــه جبل شـي
د چـــا ډير ښــــه نـــاپديـــد شــــي
خپــــــل وجــــود تــــه بې ارزښـــه
او غبـــــــا پـــــه تعقــــــل کـــــې
دا خـــو ســمــــه ريشخنـــــدي ده
زه بــــه څـــه وايـــم چې څـــه يـــم
کـــه دې ځـــان چـــرته پيـــدا کـــړ
چم ګاونــــډ ته يې اعــــــلام کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

Bey Wakhta Taqazey

Pashto Poetry

ماښامونه مې اوږده لکه کلونه
او کلـونه مې کـوتاه لکه ماښام

ISBN 978-9936-1-0629-1
9 789936 106291

Akmal Elam

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library